

“मीठे बच्चे- तिमीले जे बाबाले सुनाउनुहुन्छ त्यही सुन, आसुरी कुरा नसुन, नबोल, हियर नो इभिल, सी नो इभिल...।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ निश्चय बाबाद्वारा नै भएको हो ?

उत्तर:- बाबा तिमी बच्चाहरूलाई निश्चय गराउनुहुन्छ- म तिमीहरूको पिता पनि हुँ, शिक्षक पनि हुँ, सद्गुरु पनि हुँ, तिमीले यस स्मृतिमा रहने पुरुषार्थ गर । तर मायाले तिमीहरूलाई यही भुलाइदिन्छ । अज्ञानकालमा त मायाको कुरै हुँदैन ।

प्रश्न:- कुनचाहिँ चार्ट राख्नमा विशालबुद्धि चाहिन्छ ?

उत्तर:- आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई कति समय याद गरियो, यो चार्ट राख्नमा बडो विशालबुद्धि चाहिन्छ । देही-अभिमानि भएर बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ ।

ओम् शान्ति । स्टुडेन्टले सम्झिए- टिचर आउनुभएको छ । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्, उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ र सुप्रिम सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई स्मृतिमा छ तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । नियमले भन्छ- जब एकपटक जान्यौ, टिचर अथवा उहाँ बाबा हुनुहुन्छ, गुरु हुनुहुन्छ भन्ने फेरि भुल्न सकिँदैन । तर यहाँ मायाले भुलाइदिन्छ । अज्ञान कालमा मायाले कहिल्यै भुलाउँदैन । बच्चाको कहिल्यै भुल्न सक्दैन- उहाँ मेरो बुवा हुनुहुन्छ, उहाँको यो काम हो । बच्चाहरूलाई खुशी रहन्छ, हामी बुवाको धनको मालिक हौं । हुन त स्वयं पनि पढ्छन् तर पनि बुवाको सम्पत्ति त मिल्छ नि । यहाँ तिमी बच्चाहरू पनि पढ्छौ र बाबाको तिमीहरूलाई सम्पत्ति पनि मिल्छ । तिमी राजयोग सिकिरहेका छौ । बाबाद्वारा निश्चय हुन्छ- म बाबाको हुँ, बाबाले नै सद्गतिको मार्ग बताइरहनुभएको छ, त्यसैले उहाँ सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । यी कुरा भुल्नु हुँदैन । जे बाबाले सुनाउनुहुन्छ त्यही सुनु छ । यो जुन बाँदरको खेलौना देखाउँछन्- नराम्रो नहेर, नराम्रो नसुन... । यो हो मनुष्यको कुरा । बाबा भन्नुहुन्छ- आसुरी कुरा नबोल, नसुन, नदेख । नराम्रो नसुन... । यो पहिले बाँदरको बनाउँथे । अहिले त मनुष्यको बनाउँछन् । तिमीहरूसँग नलिनीको बनाइएको छ । तिमी बाबाको ग्लानिको कुरा नसुन । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो कति ग्लानि गर्छन् । तिमीलाई थाहा छ- कृष्णका भक्तका लागि धूप जलाए भन्ने रामको भक्तले नाक बन्द गर्छन् । एक अर्काको सुगन्ध पनि राम्रो लाग्दैन । आपसमा दुश्मन जस्तै हुन्छन् । अहिले तिमी हौ रामवंशी । दुनियाँ हो सारा रावण वंशी । यहाँ धूपको त कुरै छैन । तिमी जान्दछौ- बाबालाई सर्वव्यापी भन्नाले के गति भएको छ ! पत्थर आदिमा मान्नाले बुद्धि जड बनेको छ । त्यसैले बेहदका बाबा, जसले तिमीलाई वर्सा दिनुहुन्छ, उहाँको कति ग्लानि गर्छन् । ज्ञान त कसैमा छैन । त्यो ज्ञान रत्न होइन, पत्थर हो । अब तिमीले बाबालाई याद गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म जो हुँ, जस्तो हुँ, यथार्थमा मलाई कसैले जान्दैनन् । बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार छन् । बाबालाई यथार्थ रीति याद गर्नु छ । उहाँ पनि यति सानो बिन्दी हुनुहुन्छ, उहाँमा यो सारा पार्ट भरिएको छ । बाबालाई यथार्थ रीति जानेर याद गर्नु छ, आफूलाई आत्मा सम्झनु छ । हुन त हामी बच्चा हौं तर यस्तो होइन- बाबाको आत्मा ठूलो, हाम्रो सानो छ । होइन, हुन त बाबा ज्ञानका सागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ तर आत्मा कुनै ठूलो हुन सक्दैन । तिम्रो आत्मामा पनि ज्ञान रहन्छ तर नम्बरवार । स्कूलमा पनि नम्बरवार पास हुन्छन् नि । शून्य अंक (जिरो मार्क) कसैको हुँदैन । केही न केही अंक ल्याउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीहरूलाई यो जुन ज्ञान सुनाउँछु, यो प्रायः लोप भएर जान्छ । फेरि पनि चित्र छन्, शास्त्र पनि बनाएका छन् । बाबा तिमी आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ- नराम्रो नसुन... यस आसुरी दुनियाँलाई के हेर्नु छ । यस छी-छी दुनियाँमा आँखा बन्द गर्नु छ । अहिले आत्मालाई स्मृति आएको छ, यो हो पुरानो दुनियाँ । यससँग के सम्बन्ध राख्नु छ ? आत्मालाई स्मृति भएको छ- यस दुनियाँलाई देख्दा-देख्दै पनि देख्नु छैन । आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ । आत्मालाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले यो स्मरण गर्नु छ । भक्तिमार्गमा पनि सबैरै उठेर माला जप्छन् । सबैको मुहूर्त राम्रो सम्झन्छन् । ब्राह्मणहरूको मुहूर्त हुन्छ । ब्रह्मा भोजनको पनि महिमा छ । ब्रह्म भोजन होइन, ब्रह्मा भोजन । तिमीहरूलाई पनि ब्रह्माकुमारीको सट्टामा ब्रह्माकुमारी भनिदिन्छन्, बुझ्दैनन् । ब्रह्माका सन्तान त ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी हुन्छन् नि । ब्रह्म त तत्त्व हो, रहने ठेगाना हो, त्यसको के महिमा हुनु । बाबा बच्चाहरूलाई गुनासो गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरूले एकातिर त

पूजा गछौं, अर्कातिर फेरि सबैको ग्लानि पनि गछौं । ग्लानि गर्दा-गर्दै तमोप्रधान बनेका छौं । तमोप्रधान पनि बन्नु नै छ, चक्र दोहोरिन्छ । जब कुनै ठूला मानिस आउँछन् त्यतिखेर उनलाई चक्रमा अवश्य सम्भाउनु छ । यो चक्र ५ हजार वर्षको नै हो, यसमाथि धेरै ध्यान दिनु छ । रातपछि दिन अवश्य हुनु नै छ । यो हुन सक्दैन— रातपछि दिन नहोस् । कलियुगपछि सत्ययुग अवश्य आउनु छ । यो विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिन्छ ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ, आत्माले नै सबै कुरा गर्दछ, पार्ट बजाउँछ । यो कसैलाई पनि थाहा छैन— यदि हामी पार्टधारी हौं भने नाटकको आदि-मध्य-अन्त्यलाई अवश्य जान्नुपर्ने हो । विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिन्छ, त्यसैले ड्रामा नै ठहरियो नि । सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड त्यही दोहोरिन्छ, जो बितेको छ । यी कुरा अरू कसैले बुझ्न सक्दैनन् । कम बुद्धि भएकाहरू हमेसा फेल नै हुन्छन् फेरि टिचरले पनि के गर्न सक्छन् ! टिचरलाई के भन्छन्— कृपा वा आशीर्वाद गर्नुहोस् । यो पनि पढाइ हो । यस गीता पाठशालामा स्वयं भगवान्ले राजयोग सिकाउनुहुन्छ । कलियुगलाई बदलिएर सत्ययुग अवश्य बन्नु छ । ड्रामा अनुसार बाबालाई पनि आउनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प संगमयुगमा आउँछु, अरू कसैले कहाँ भन्न सक्छन् र, म सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउन आएको छु । आफूलाई शिवोहम् भन्छन्, त्यसबाट के भयो । शिवबाबा त आउनुहुन्छ नै पढाउनका लागि, सहज राजयोग सिकाउनका लागि । कुनै पनि साधु-सन्त आदिलाई शिव भगवान् भन्न सकिदैन । यस्तो त धेरैले भन्छन्— म कृष्ण हुँ, हामी लक्ष्मी-नारायण हौं । अब कहाँ उनी श्रीकृष्ण सत्ययुगका राजकुमार, कहाँ यी कलियुगी पतित । यस्तो कहाँ भन्छन् र— यिनमा भगवान् हुनुहुन्छ । तिमी मन्दिरमा गएर सोध्न सक्छौ— उहाँले त सत्ययुगमा राज्य गर्नुहुन्थ्यो फेरि कहाँ जानुभयो ? सत्ययुगपछि अवश्य त्रेता, द्वापर, कलियुग भयो । सत्ययुगमा सूर्यवंशी राज्य थियो, त्रेतामा चन्द्रवंशी... यो सबै ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । यति धेरै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्, अवश्य प्रजापिता पनि हुनुपर्छ । फेरि ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि रचनुहुन्छ । ब्रह्मालाई रचयिता भनिदैन । उहाँ फेरि परमपिता हुनुहुन्छ । कसरी रचनुहुन्छ, त्यो त बाबाले सम्मुख नै बसेर सम्भाउनुहुन्छ, यी शास्त्रहरू त पछि बनेका हुन् । जसरी क्राइस्टले सम्भाए, उनको बाइबल बन्यो । पछि बसेर गायन गर्छन् । सर्वका सद्गति दाता, सर्वका मुक्तिदाता, पतित-पावन एक बाबालाई भनिएको छ, उहाँलाई याद गर्छन्— हे परमपिता दया गर्नुहोस् । पिता एक हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सारा विश्वका पिता । मनुष्यलाई थाहा छैन— सबै दुःखबाट मुक्त गर्नेवाला को हुनुहुन्छ ? अहिले सृष्टि पनि पुरानो, मनुष्य पनि पुराना, तमोप्रधान छन् । यो हो नै कलियुगी दुनियाँ । गोल्डन एज थियो नि, फेरि अवश्य हुनेछ । यो विनाश हुनेछ, विश्व युद्ध हुनेछ, अनेक प्राकृतिक आपत्तिहरू पनि हुनेछन् । समय त यही हो । मनुष्य सृष्टिको कति वृद्धि भएको छ ।

तिमीले त भनिरहन्छौ— भगवान् आउनुभएको छ । तिमी बच्चाहरूले सबैलाई चुनौती दिन्छौ— ब्रह्माद्वारा एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ । ड्रामा अनुसार सबै सुनिरहन्छौ । देवी गुण पनि धारणा गर्छौ । तिमीले जान्दछौ— हामीमा कुनै गुण थिएन । नम्बरवन अवगुण हो— काम विकारको, जसले कति धेरै हैरान गर्छ । मायाको कुस्ती चल्छ । नचाहँदा-नचाहँदै पनि मायाको तुफानले गिराइदिन्छ । आइरन एज हो नि । कालो मुख गरिदिन्छन् । श्याम मुख भनिदैन । कृष्णको लागि देखाउँछन्— सर्पले डसेपछि श्याम भए । इज्जत राख्नका लागि श्याम भनिदिएका हुन् । कालो मुख देखाउनाले इज्जत जान्छ । त्यसैले दूरदेश, निराकारी देशबाट यात्री आउनुहुन्छ । आइरन एजेड दुनियाँ, कालो शरीरमा आएर यिनलाई पनि गोरो बनाउनुहुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ र तिमी विष्णुपुरीको मालिक बन्दछौ । यी ज्ञानका बुझ्नुपर्ने कुरा छन् । बाबा रूप पनि हुनुहुन्छ भने बसन्त पनि हुनुहुन्छ । तेजोमय बिन्दी रूप हुनुहुन्छ । उहाँमा ज्ञान पनि छ । नाम-रूपदेखि अलग त हुनुहुन्छ । उहाँको रूप के हो, यो दुनियाँले जान्दैन । बाबाले तिमीहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ, मलाई पनि आत्मा भनिन्छ, केवल सुप्रिम आत्मा । परम आत्मा अर्थात् परमात्मा । बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । भनिन्छ पनि ज्ञानका सागर । उनीहरू सम्भन्छन्— नलेजफुल अर्थात् सबैको दिललाई जान्नेवाला हुनुहुन्छ । यदि परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भने त फेरि सबै नलेजफुल भइहाले । फेरि उहाँ एकलाई किन भन्छन् ? मनुष्यको कति तुच्छ बुद्धि छ । ज्ञानका कुराहरूलाई बिलकुल बुझ्दैनन् । बाबा ज्ञान र भक्तिको भिन्नता बसेर बताउनुहुन्छ— पहिले हुन्छ ज्ञान दिन सत्ययुग-त्रेता, फेरि हुन्छ द्वापर-कलियुग रात ।

ज्ञानबाट सद्गति हुन्छ । यो राजयोगको ज्ञान हठयोगीले सम्झाउन सक्दैनन् । न गृहस्थीले सम्झाउन सक्छन् किनकि अपवित्र छन् । अब राजयोग कसले सिकाउँछ ? जसले भन्नुहुन्छ— मामेकम् याद गच्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । निवृत्ति मार्गको धर्म नै अलग छ, उनीहरूले प्रवृत्ति मार्गको ज्ञान कसरी सुनाउने ? यहाँ सबैले भन्छन्— गड फादर इज ट्रुथ । बाबा नै सत्य सुनाउनेवाला हुनुहुन्छ । आत्मालाई परमात्माको स्मृति आएको छ, त्यसैले हामीले बाबालाई याद गर्छौं— आएर सच्चा-सच्चा कथा सुनाउनुहोस् नरबाट नारायण बन्ने । यो सत्य-नारायणको कथा तिमीलाई सुनाउँछु नि । पहिले तिमी भुटो कथा सुन्थ्यौ । अहिले तिमी सच्चा सुन्दछौ । भुटा कथाहरू सुन्दा-सुन्दै कोही नारायण त बन्न सक्दैन । फेरि त्यो सत्य नारायणको कथा कसरी हुन सक्छ ? मनुष्यले कसैलाई नरदेखि नारायण बनाउन सक्दैन । बाबाले नै आएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ पनि भारतवर्षमा । तर कहिले आउनुहुन्छ, यो जान्दैनन् । शिव-शंकरलाई मिलाएर कहानीहरू बनाइदिन्छन् । शिव पुराण पनि छ । गीता कृष्णको भन्छन्, त्यसोभए शिव पुराण ठूलो भयो । वास्तवमा ज्ञान त गीतामा छ । भगवानुवाच— मनमनाभव । यो शब्द गीताभन्दा अरू शास्त्रमा हुन सक्दैन । गायन पनि गरिन्छ — सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि गीता । श्रेष्ठ मत हो नै भगवान्को । पहिले पहिले यो बताउनुपर्छ— अब थोरै वर्षभित्रमा नयाँ श्रेष्ठाचारी दुनियाँ स्थापना हुनेछ । अहिले हो भ्रष्टाचारी दुनियाँ । श्रेष्ठाचारी दुनियाँमा कति थोरै मनुष्य हुनेछन् । अहिले त कति धेरै मनुष्य छन् । त्यसका लागि विनाश सामुन्ने खडा छ । बाबाले राजयोग सिकाइरहनुभएको छ । वर्सा बाबाबाट मिल्छ । माग्छन् पनि बाबासँग । कसैसँग धन धेरै होला, बच्चा होलान्, भन्छन्— भगवान्ले दिनुभयो । त्यसैले भगवान् एक हुनुभयो नि फेरि सबैमा भगवान् कसरी हुन सक्नु हुन्छ ? अब आत्मालाई बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । आत्माले भन्छ— हामीलाई परमात्माले ज्ञान दिनुभयो जो फेरि हामी भाइहरूलाई दिन्छौ । आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई कति समय याद गरियो, यो चार्ट राख्नमा बडो विशालबुद्धि चाहिन्छ । देही-अभिमानी भएर बाबालाई याद गर्नुपर्छ तब विकर्म विनाश हुन्छ । ज्ञान त बडो सहज छ, बाँकी आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्दै आफ्नो उन्नति गर्नु छ । यो चार्ट बिरलै कसैले राख्छन् । देही-अभिमानी भएर बाबाको यादमा रहनेले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिदैनन् । बाबा आउनुहुन्छ नै सुख दिन त्यसैले बच्चाहरूले पनि सबैलाई सुख दिनु छ । कहिल्यै कसैलाई दुःख दिनु छैन । बाबाको यादले सबै भूत भाग्नेछन्, बडो गुप्त मेहनत छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस आसुरी छी-छी दुनियाँबाट आफ्नो आँखा बन्द गर्नु छ । यो पुरानो दुनियाँ हो, यससँग कुनै सम्बन्ध राख्नु छैन, यसलाई देख्दा-देख्दै पनि देख्नु छैन ।
- २) यस बेहद ड्रामामा हामी पार्टधारी हौं, यो सेकेण्ड-सेकेण्ड दोहोरिइरहन्छ, जे बित्यो त्यो फेरि दोहोरिन्छ... यो स्मृतिमा राखेर हर कुरामा पास हुनु छ । विशालबुद्धि बन्नु छ ।

वरदानः— फरिश्तापनको स्थितिद्वारा बाबाको स्नेहको रिटर्न दिने समाधान स्वरूप भव

फरिश्तापनको स्थितिमा स्थित हुनु— यही बाबाको स्नेहको रिटर्न हो, यस्तो रिटर्न दिने समाधान स्वरूप बन्दछ । समाधान स्वरूप बन्नाले स्वयंका वा अन्य आत्माहरूका समस्याहरू स्वतः समाप्त भएर जान्छन् । त्यसैले अब यस्तो सेवा गर्ने समय हो, लिनुको साथै दिनुपर्ने समय हो । अब बाबा समान उपकारी बन । पुकार सुनेर आफ्नो फरिश्ता रूपद्वारा ती आत्माहरूको पासमा पुग्न र समस्याहरूबाट थाकेका आत्माहरूको थकावट उतार ।

स्लोगनः— व्यर्थसँग बेपर्बाह बन, मर्यादामा होइन ।